

KT11 Aorist II A+M

Indikativ	Konjunktiv	Optativ	Imperativ	Infinitiv, Partizip
AKTIV: warf				
ἔ-βαλ-ο-ν	βάλ-ω	βάλ-οι-μι		βαλ-εῖν (!)
ἔ-βαλ-ε-ς	βάλ-η-ς	βάλ-οι-ς	βάλ-ε	
ἔ-βαλ-ε	βάλ-η	βάλ-οι	βαλ-έ-τω	
ἔ-βάλ-ο-μεν	βάλ-ω-μεν	βάλ-οι-μεν		βαλ-ών, -όντος (!)
ἔ-βάλ-ε-τε	βάλ-η-τε	βάλ-οι-τε	βάλ-ε-τε	βαλ-οῦσα, -ούσης (!)
ἔ-βαλ-ο-ν	βάλ-ω-σι(ν)	βάλ-οι-ε-ν	βαλ-ό-ντων	βαλ-όν, -όντος (!)
MEDIUM: warf mir etw.				
ἔ-βαλ-ό-μην	βάλ-ω-μαι	βαλ-οί-μην		βαλ-έ-σθαι (!)
ἔ-βάλ-ου	βάλ-η	βάλ-οι-ο	βαλ-οῦ (!)	
ἔ-βάλ-ε-το	βάλ-η-ται	βάλ-οι-το	βαλ-έ-σθω	
ἔ-βαλ-ό-μεθα	βαλ-ώ-μεθα	βαλ-οί-μεθα		βαλ-όμενος
ἔ-βάλ-ε-σθε	βάλ-η-σθε	βάλ-οι-σθε	βάλ-ε-σθε	βαλ-ομένη
ἔ-βάλ-ο-ντο	βάλ-ω-νται	βάλ-οι-ντο	βαλ-έ-σθων	βαλ-όμενον
Präsens	Futur	Aorist	Perfekt	Deutsch
ἀμαρτάνω	ἀμαρτήσομαι	ἢμαρτον	ἡμάρτηκα	1. etwas verfehlten
< ἀμαρτ-άν-ω	ἀμαρτηθήσομαι	ἡμαρτήθην	ἡμάρτημαι	2. sich verfehlten, sündigen
μανθάνω	μαθήσομαι	ἔμαθον	μεμάθηκα	lernen, kennen lernen, erfahren
< μα-ν-θ-άν-ω				
λανθάνω	λήσω	ἔλαθον	λέληθα	verborgen sein; M vergessen
< λα-ν-θ-άν-ω				
ν λαθ-, ληθ-				
λαμβάνω	λήψομαι	ἔλαβον	εἴληφα	nehmen; ergreifen;
< λα(μ)β-άν-ω	ληφθήσομαι	ἐλήφθην	εἰλημμαι	empfangen
λαγχάνω	λήξομαι	ἔλαχον	εἴληχα	1. bekommen 2. durchs Los bestimmt werden
< λα(ν)χ-άν-ω	ληχθήσομαι	ἐλήχθην	εἴληγμαι	
τυγχάνω	τεύξομαι	ἔτυχον	τετύχηκα	erhalten, treffen, zutreffen; sich zufällig ereignen
< τυ(ν)χ-άν-ω				
τευχ-, τυχ-, τυχη-				
πάσχω < παθ-σκ-ω	πείσομαι	ἔπαθον	πέπονθα	erleiden, empfinden
ν πενθ-, πονθ-, παθ-				
φεύγω ν φευγ, φυγ-	φεύξομαι	ἔφυγον	πέφευγα	fliehen
τίκτω <τι-τκω Metath.	τέξω	ἔτεκον	τέτοκα	gebären, erzeugen,
ν τεκ-, τοκ-, τκ-	τεχθήσομαι	ἐτέχθην	./.	hervorbringen
ἄγω	ἄξω	ἢγαγον	ἥχα	1. treiben, führen; tun,
im Aor. att.Redupl.	άχθήσομαι	ἥχθην	ἥγμαι	handeln
λείπω	λείψω	ἔλιπον	λέλοιπα	verlassen, zurücklassen, übrig
ν λειπ-, λοιπ-, λιπ-	λειφθήσομαι	ἐλείφθην	λέλειμμαι	lassen
πίπτω < πι-πτ-ω	πεσοῦμαι	ἔπεσον	πέπτωκα	fallen
ν πετ-, πτ-, πτω-				
εύρίσκω < εύρ-ίσκω	εύρήσω	ηὔρον	ηὕρηκα/ εὕρηκα	1. finden 2. erfinden
ν εύρ-, εύρε-	εύρεθήσομαι	ηὔρεθην	ηὕρημαι	
γίγνομαι M	γενήσομαι	ἔγενόμην	γεγένημαι/ γέγονα	1. (erzeugt) werden, entstehen, geschehen 2. wohin kommen
< γι-γν-ομαι				
ν γν-, γεν-, γενη-				
τέμνω < τέμ-ν-ω	τεμῶ	ἔτεμον	τέτμηκα	schneiden
ν τεμ-, τμη-,	τμηθήσομαι	ἐτμήθην	τέτμημαι	
βάλλω < βαλ̄ιω	βαλῶ	ἔβαλον	βέβληκα	werfen, treffen; bewegen;
ν βαλ-, βλη-	βληθήσομαι	ἐβλήθην	βέβλημαι	M sich etw. umwerfen
όφείλω	όφειλήσω	ῶφελον/ ὡφείλησα	ῶφείληκα	schulden, sollen